

Sygn. akt: I C 635/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Brodnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Magdalena Pniewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anna Maciejewska

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2022 r. w Brodnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. P.**

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M.,

o zapłatę

1/ oddała powództwo,

2/ zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 5.417,00 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

/M. P. /

Sygn. akt I C 635/20

UZASADNIENIE

Powódka A. P. złożyła do tutejszego Sądu pozew o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. w M. kwoty 68.907,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 16.03.2019 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Na dochodzoną kwotę składały się 23.907,20 zł z tytułu odszkodowania za koszty leczenia i 45.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku z wypadkiem z dnia 03.10.2017 roku. W tym dniu około godziny 18:30 w obiekcie hotelowym G. V. R. (...) powódka uderzyła twarzą w nieodpowiednio oznaczoną szklaną przegrodę. Na skutek uderzenia doznała złamania nosa, uszkodzenia dwóch zębów oraz stłuczeń twarzy. Zęby uległy trwałemu uszkodzeniu, w miejsce jednego założono licówkę porcelanową, w miejsce drugiego implant. W zakresie uszkodzenia nosa u powódki w dalszym ciągu występują dolegliwości bólowe i jest widoczne pogrubienie nosa. Powódka dodatkowo przeszła zabieg korekty nosa z uwagi na skrzywienie przegrody i problemy z zatokami. Po tym zabiegu przez dwa tygodnie przebywała na zwolnieniu. W okresie trzech tygodni od zdarzenia powódka miała poważne problemy z jedzeniem. Powódka miała ponadto, problemy ze snem, ponadto towarzyszył jej silny stres i obniżenie jakości życia jej i rodziny. Wskazała, że do wypadku doszło z uwagi na niedopełnienie obowiązków przez pozwanego.

Korytarz był słabo oświetlony, szyba nie była oznaczona. Jednocześnie nie był to pierwszy taki wypadek w tym miejscu. Wskazała, że zgłaszane żądanie z tytułu kosztów leczenia jest poparte stosownymi fakturami, natomiast w zakresie zadośćuczynienia, że nie jest to kwota wygórowana i jest odpowiednia (k. 2-10 akt).

W odpowiedzi na pozew z dnia 05.11.2020 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Wniósł ponadto o zawiadomienie w trybie art. 84 ust. 1 k.p.c. (...) S.A. w S. o toczącym się postępowaniu.

W uzasadnieniu wskazał, że po pierwsze powódka błędnie konstruuje podstawę odpowiedzialności prawnej pozwanego łącząc przesłanki odpowiedzialności deliktowej i kontraktowej w ramach dochodzonych roszczeń. Zaprzeczył swej odpowiedzialności za zdarzenie i jego skutki. Wskazał, że wbrew twierdzeniom powódki szklana ściana odpowiadała przepisom prawa, posiadała atesty i nie doszło tam do podobnego zdarzenia przed wypadkiem powódki. Wskazał, że setki osób przechodzą tamtędy i do wypadków nie dochodziło. To powódka nie zachowała podstawowych zasad ostrożności. Ponadto do wypadku doszło podczas imprezy firmowej. Jednocześnie zdarzenie zakwalifikowano jako wypadek przy pracy, co oznacza, że większość zabiegów winna być refundowana. Powódka nie podła przy tym jakie środki otrzymała z ubezpieczenia społecznego z tytułu wypadku. Powódka winna podejmować kroki w celu minimalizacji szkody. W zakresie kosztów paliwa wskazał, że wykraczają one poza zakres jego odpowiedzialności (k. 99-102 akt).

Sąd wezwał strony do wskazania, czy widzą możliwość skierowania sprawy do mediacji, na co strony wyraziły zgodę. Postanowieniem z dnia 27.01.2021 roku Sąd skierował sprawę do mediacji. W dniu 13.05.2021 roku wpłynął protokół z mediacji, z którego wynikało, iż strony nie doszły do porozumienia.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 03.10.2017 roku w hotelu (...), który stanowi własność pozwanego (...) Sp. z o.o. w M., miało miejsce spotkanie pracowników i kontrahentów firmy (...) Sp. z o.o., w której pracowała powódka A. P.. Spotkanie miało część oficjalną- prezentacje i warsztaty, a później w godzinach wieczornych część nieoficjalną- kolację i spotkania z gośćmi.

Powódka schodząc ze schodów około godziny 18.30 w celu dojścia do sali, na której miało miejsce spotkanie- S. Konferencyjnej B., zderzyła się z przeszkodą – uderzyła twarzą w szklana ścianę, która znajdowała się bezpośrednio obok dwudrzwiowych szklanych drzwi. Szklana ściana znajdowała się w białej ramie. Ściana była konstrukcją aluminiową z pionowych i poziomych elementów aluminiowych. W częściach stałych zamontowana była szyba, a w częściach ruchomych drzwi w dodatkowej ramie. Nad drzwiami zamontowane było oznakowanie dotyczące wyjście ewakuacyjnego. Wskazać należy, że po uderzeniu szyba pozostała cała, nie uległa uszkodzeniu.

Powódka została następnie przyjęta na Szpitalny Oddział Ratunkowy szpitala w B.. Stwierdzono u niej obrzęk nosa i wargi oraz złamanie kości nosowej, jak również złamanie korony zęba- górnej lewej jedyńki. Zalecono jej oszczędzający tryb życia i wypisano do domu, polecono także stosowanie środków przeciwbólowych, jak również wizytę u stomatologa.

Powódka kontynuowała leczenie stomatologiczne oraz leczenie chirurgiczne nosa w placówkach prywatnych. Na jeden z uszkodzonych zębów założono licówkę porcelanową, drugi został usunięty i w jego miejsce wszczepiono implant. Powódka przesłała także zabieg korekty nosa, przeprowadzony przez świadka Ł. B. (1).

Powódka poniosła koszty z tytułu przebytych zabiegów, które przedstawiła na wystawionych przez podmioty lecznicze fakturach i rachunkach. Ponadto z tytułu dojazdów na leczenie – które odbywało się również poza jej miejscem zamieszkania- poniosła koszty w postaci zakupu benzyny oraz kosztów noclegu. Łącznie te koszty określiła na kwotę 23.565,20 zł, co ujawniła na zestawieniu kosztów (13.527,20 zł) oraz fakturach otrzymanych już tego sporządzeniu.

Powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim po wypadku, ponadto długi czas miała dolegliwości bólowe, miała trudności w życiu prywatnym i zawodowym – obawiała się o swój wygląd, czuła się z nim źle. Na długi okres czasu

musiała przerwać swój sportowy tryb życia. U powódki nadal mogą występować obrzęki i dolegliwości bólowe nosa, pomimo przeprowadzenia skutecznej operacji chirurgicznej.

(dowód: zeznania powódki – k. 242 – 243 verte akt, zeznania członka zarządu pozwanego, R. K. – k. 243 verte – 244 akt, zeznania świadka J. R. – k. 206 i verte akt, zeznania świadka K. S. – k. 205 i verte akt, zeznania świadka P. B. – k. 204 verte – 205 akt, zeznania świadka Ł. P. – k. 203 – 204 akt, zeznania świadka E. G. – k. 204 – i verte akt, zeznania świadka Ł. B. – 242 akt, zeznania świadka M. Ł. – k. 241 verte akt, 386 verte – 387 verte akt, dokumentacja medyczna powódki – k. 14 – 39 i 89 akt, zestawienie faktur – k. 40 oraz 41 – 68 i 85 – 88 akt, wydruk rachunku za pobyt w hotelu – k. 123 – 124 akt)

Następnie, w dniu 25.02.2019 roku powódka skierowała do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty łącznie 58.527,20 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia, w odpowiedzi na które pozwany poinformował ją, żeby skierowała sprawę do jego ubezpieczyciela - (...) S.A. w S.. Pozwany w piśmie z dnia 06.03.2019 roku poinformował powódkę o przyjęciu zgłoszenia i przeprowadził postępowanie likwidacyjne. Następnie, decyzją z dnia 13.06.2019 roku ubezpieczyciel pozwanego odmówił przyjęcia swej odpowiedzialności i wskazał, że w jego ocenie przyczyną wypadku nie były działania, ani zaniechania pozwanego.

(dowód: wezwanie – k. 69 – 71 akt, pismo pozwanego – k. 72 akt, przyjęcie szkody i przesłanie dokumentów – k. 74 – 76 i 118 - 119 akt, decyzja pozwanego – k. 77 i verte i 120 i verte akt, akta szkody na płycie CD ROM oraz wydruk z nich – k. 237, 254 i 255 - 358 akt)

Z uwagi na fakt, iż pracodawca przyjął, iż doszło do wypadku przy pracy, prowadził on postępowanie ustalające, w toku którego sporządzono zdjęcia miejsca wypadku. Po przeprowadzeniu postępowania w dniu 10.12.2017 roku do pozwanego wystosowano pismo wskazujące na konieczność lepszego oznaczenia szklanej ściany. W odpowiedzi na powyższe, pozwany wskazał, że dokonał lepszego oznaczenia ściany. Na szklanych ścianach i drzwiach dodano ozdobny ornament w postaci dwóch pasków z winoroślą.

Szklana ściana oraz drzwi od samego początku były dopuszczone do użytku, posiadały ważne atesty i zostały zamontowane przez profesjonalnego wykonawcę. Szyby były umieszczone na aluminiowym elemencie konstrukcyjnym, odległość między ścianą, a schodami wynosiła około 2 metrów.

(dowód: zeznania powódki – k. 242 – 243 verte akt, zeznania członka zarządu pozwanego, R. K. – k. 243 verte – 244 akt, zeznania świadka M. K. – k. 206 verte – 207 akt, zeznania świadka M. Ł. – k. 241 verte akt, 326 verte – 387 verte akt, dokumentacja postępowania powypadkowego – k. 78 – 84 i 228 – 234 akt, zdjęcia miejsca zdarzenia – k. 362 – 370 akt, zdjęcie oznakowanych drzwi – k. 121 – 122 akt, certyfikaty i atesty – k. 114 - 117 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przedłożone przez strony dokumenty, ich kopie, fotografie, a także dokumenty znajdujące się w aktach szkody przesłane przez ubezpieczyciela oraz zeznania świadków: Ł. P. (2), E. G. (2), P. B. (2), K. S. (2), J. R. (2), M. K. (2), M. Ł. (2) i Ł. B. (1), jak również zeznania powódki i zeznania członka zarządu pozwanego.

Wskazać należy, że Sąd uznał za wiarygodne wszystkie przedłożone dokumenty i fotografie, albowiem co do zasady nie były kwestionowane i wzajemnie się uzupełniały. W zakresie zeznań świadków i stron, Sąd dał im wiarę jedynie częściowo.

Okoliczności zdarzenia (to jest czas, miejsce oraz zachowanie stron) zostały potwierdzone przez zeznania świadków oraz dokumenty.

W zakresie obrażeń doznanych przez powódkę, Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, a także samej powódki- nie były to co do zasady okoliczności kwestionowane. Pozwany podnosił jedynie, że niezasadne było leczenie prywatne, które- z uwagi na okoliczność, że był to wypadek przy pracy i możliwość leczenia refundowanego przez NFZ – winno się

ono odbywać w ramach publicznej służby zdrowia. Pozwany kwestionował też zgłaszane koszty tego leczenia, w tym zwłaszcza dodatkowe koszty w postaci: koszty dojazdów i noclegu związanego z leczeniem.

W zakresie zgłoszonego wniosku dowodowego z opinii biegłych z zakresu stomatologii, laryngologii, chirurgii plastycznej i szczękowej oraz psychologii, Sąd na zasadzie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. zgodnie z którym Sąd może w szczególności pominąć dowód mający wykazać fakt bezsporny, nieistotny dla rozstrzygnięcia sprawy lub udowodniony zgodnie z twierdzeniem wnioskodawcy, pominął ten dowód. Wskazać należy, że kwestią zasadniczą w sprawie była odpowiedzialność pozwanego, który w ocenie Sądu jej nie ponosi (o czym dalej), tym samym dowody te były nieistotne dla rozstrzygnięcia w sprawie, albowiem jedynie w przypadku uznania odpowiedzialności pozwanego, zasadnym byłoby ich przeprowadzenie.

Bezsporna w zasadzie była kwestia prowadzenia postępowania powypadkowego przez komórkę BHP pracodawcy oraz postępowania likwidacyjnego przez ubezpieczyciela pozwanego. Wskazać należy, że w ramach postępowania powypadkowego stwierdzono, że doszło do wypadku przy pracy, a w zakresie postępowania likwidacyjnego również nie kwestionowano samych okoliczności zdarzenia (pозwany potwierdzał, że do niego doszło) – pozwany natomiast w obu przypadkach kwestionował swą odpowiedzialność.

W zakresie zgłoszonego wniosku dowodowego z dokumentacji powypadkowej świadek J. R., Sąd na zasadzie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął ten dowód, albowiem po pierwsze w ocenie Sądu dostatecznie wykazano, że faktycznie miał miejsce wypadek J. R. w tym samym miejscu, co wynikało z zeznań świadków. Po drugie, dowód ten był nieistotny dla rozstrzygnięcia, albowiem nie przesądzałby on odpowiedzialności pozwanego albo jej braku w niniejszej sprawie.

W zakresie zaś samej przeszkody, na którą wpadła powódka, Sąd dał wiarę zasadniczo zeznaniom świadka M. K. (2) – tj. projektanta oraz członka zarządu pozwanego- R. K. (2), które zostały potwierdzone przez przedłożone przedłożone certyfikaty i atesty. Wskazać należy, że z tych dowodów precyzyjnie wynikało, jakiego rodzaju była to przeszkoda, jak również to, że budynek był oddany do użytku, zaś szkło spełniało atesty bezpieczeństwa, ponadto wszystko było wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną. Sąd nie dał im wiary jedynie w części, w której świadek i pozwany zeznali, że w momencie wypadku ściana była oznaczona dodatkowym ornamentem, stało to bowiem w sprzeczności z zeznaniami powódki oraz świadków M. Ł. (2) i J. R. (2), a także z dokumentacją zdjęciową wykonaną przez M. Ł. (2) po zdarzeniu.

Reasumując, strony zasadniczo pozostawały w sporze co do odpowiedzialności pozwanego za zdarzenie oraz szkodę i krzywdę nim spowodowaną.

Powódka jako źródło odpowiedzialności pozwanego wskazywała art. 415 w zw. z art. 443 i 471 k.c., natomiast w zakresie swych roszczeń art. 444 § 1 w zw. z art. 445 § 1 k.c.

Zgodnie z art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Art. 443 k.c. stanowi natomiast, iż okoliczność, że działanie lub zaniechanie, z którego szkoda wynikła, stanowiło niewykonanie lub nienależyte wykonanie istniejącego uprzednio zobowiązania, nie wyłącza roszczenia o naprawienie szkody z tytułu czynu niedozwolonego, chyba że z treści istniejącego uprzednio zobowiązania wynika co innego. Zgodnie z art. 471 k.c., dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z art. 444 § 1 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu. Zgodnie z art. 445 § 1 k.c., w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Pozwany natomiast kwestionował w ogóle koncepcję łączenia przesłanek odpowiedzialności deliktowej i kontraktowej w ramach dochodzonych roszczeń.

Wskazać należy, że w ocenie Sądu, w niniejszej sprawie dochodzone roszczenie winno być rozpatrywane na gruncie art. 415 k.c. (podobnie: Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku z dnia 20 listopada 2017 r., w sprawie sygn. II C 947/16, Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych).

W doktrynie i orzecznictwie wskazuje się, że przesłankami odpowiedzialności z art. 415 KC są: zaistnienie zdarzenia szkodzącego (czynu niedozwolonego), wystąpienie szkody, zaistnienie adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem szkodzącym a szkodą, bezprawność zachowania sprawcy czynu niedozwolonego oraz wina sprawcy takiego zdarzenia. Wskazać należy, że przesłanki te muszą wystąpić łącznie, celem ustalenia odpowiedzialności podmiotu.

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu zabrakło najważniejszego elementu, tj. winy sprawcy.

Powódka wskazywała, że jego wina miała polegać na nienależytym oznaczeniu obiektu, z którym zderzyła się powódka. Pozwany natomiast wskazywał, że obiekt był zamontowany prawidłowo i zgodnie z przepisami, nie miał również obowiązku dodatkowo go oznaczać. Podobne zresztą stanowisko zajął zakład ubezpieczeń, który prowadził postępowanie likwidacyjne.

Powódka wskazywała na naruszenie przez pozwanego obowiązku wynikającego z § 295 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 1065). Zgodnie z tym przepisem, skrzydła drzwiowe, wykonane z przezroczystych tafli, powinny być oznakowane w sposób widoczny i wykonane z materiału zapewniającego bezpieczeństwo użytkowników w przypadku stłuczenia. § 295 mówi zatem o oznakowaniu i wykonaniu skrzydeł drzwiowych, podczas gdy szyba, o którą uderzył się powód, nie była elementem drzwi, tylko ścianką działową.

W ocenie Sądu w sprawie doszło do nieszczęśliwego wypadku, spowodowanego niezachowaniem należytej ostrożności przez powódkę. Ze zgromadzonych dowodów wynikało bowiem jasno, że element konstrukcyjny, z którym zderzyła się powódka był zamontowany prawidłowo, szyba znajdowała się w widocznych, białych ramach i posiadała stosowne atesty. Cały budynek otrzymał odbiór techniczny, zaś z przepisów prawa nie wynikał obowiązek dodatkowego oznakowania tego rodzaju obiektu. Wskazać zresztą należy, że pozwany po zdarzeniu poprawił oznaczenie tego elementu. Nie oznacza to jednakże, że z tego powodu można mu przypisać winę w momencie wypadku. W interesie pozwanego jest bowiem zapobieganie wszelkim szkodom, nawet jeżeli do ich powstania nie doszło z jego winy. Działanie takie należy ocenić jako racjonalne i nie sposób traktować go jako przyznania racji twierdzeniom strony powodowej (tak też: Sąd Okręgowy w Łodzi w wyroku z dnia 20 listopada 2017 r., w sprawie sygn. II C 947/16, Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych). W ocenie Sądu powódka natomiast była nieostrożna, albowiem z jej zeznań wynikało, iż korytarz nie był w pełni oświetlony, przeszkoda znajdowała się obok schodów, z których powódka korzystała po raz pierwszy. Mając to na uwadze, powódka powinna była zachować większą ostrożność.

Nie sposób zatem przypisać pozwanemu odpowiedzialności za zdarzenie z dnia 3.10.2017 roku.

Wobec powyższego, Sąd oddalił powództwo w całości, o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach w punkcie drugim sentencji wyroku Sąd oparł o treść przepisu art. 98 k.p.c., uznając powódkę za stronę przegrywającą proces w całości i zasądając od niej na rzecz pozwanego kwotę 5.417,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które składały się 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pozwanego i 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Sędzia

/M. P./

Z/

1) Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki wraz z informacją, że termin na wniesienie apelacji wynosi 3 tygodnie,

2) Za 21 dni lub z apelacją.

B., 07.06.2022 roku

Sędzia